

روزنامه فرهنگ و هنر

نهضت هنر انقلاب اسلامی

سیدامیر جاوید
منتقد سینما

کلیدواژه‌های انقلاب اسلامی در «هنر»، حتی نزد انقلابیون هم جایی ندارد؛ نه در مکتوبات، نه در گفتار و متاسفانه نه در افعالشان. مرض وادادگی و دلباختگی به «اصطلاح‌شناسی هنر» (ترمینولوژی هنر)، چنان ریشه‌ای و فراگیر است که عملاً تفکر دیگری، مجال سیطره و نفوذ پیدا نمی‌کند. «انقلاب اسلامی» به «موضوع» و «گونه» آثار هنری تخفیف می‌یابد و انقلابی و غیرانقلابی، همه فاعل شناسای (subject) مکاتب غربی می‌شوند. همین جاست که با وجود تلاش‌های بی‌حد عاشقان و پاک‌نهادان، غیر از توفیقات نقطه‌ای و بهره‌مندی‌های شخصی، جریان انقلابی مستمر و مستقر هنری شکل نمی‌گیرد.

«خون پاک صدها هنرمند فرزانه در جبهه‌های عشق و شهادت و شرف و عزت، سرمایه زوال‌ناپذیر آن گونه هنری است که باید، به تناسب عظمت و زیبایی انقلاب اسلامی، همیشه مشام جان زیبا پسند طالبان جمال حق را معطر کند. تنها هنری مورد قبول قرآن است که صیقل‌دهنده اسلام ناب محمدی - صلی الله علیه و آله و سلم - اسلام ائمه هدی - علیهم السلام - اسلام فقرای دردمند، اسلام پابرهنگان، اسلام تازیانه‌خوردگان تاریخ تلخ و شرم‌آور محرومیت‌ها باشد. هنری زیبا و پاک است که کوبنده سرمایه‌داری مدرن و کمونیسم خون‌آشام و نابودکننده اسلام رفاه و تجمل، اسلام التقاط، اسلام سازش و فرومایگی، اسلام مرفهین بی‌درد، و در یک کلمه «اسلام امریکایی» باشد.»

امام خمینی - رضوان الله تعالی علیه - در سی‌امین روز شهریور سال ۶۷، یعنی ۹ ماه قبل از رحلتش، امید داشت که مجاهدان و بسیجیان هنر انقلاب اسلامی، اندیشه نابش را در هنر به بحث بگذارند و کلیدواژه‌هایش را سکه رایج عالم هنر کنند. وقتی امام، هنر مورد قبول قرآن را شرح می‌داد، برای ما امکانی فراهم می‌کرد تا ادبیات هنر انقلاب اسلامی را تولید کنیم. نقشه هنر زیبا و پاک را ترسیم می‌کرد تا بدانیم، «هنر زشت و نجس» هم وجود دارد. هنر را زمین «مبارزه» می‌دید و هنرمند را مبارز و مجاهد این عرصه. این روزها هنر و سینمای اجتماعی، مدعیان و متولیان بسیاری به خود می‌بینند. در این بین هستند کسانی که دغدغه اصلی‌شان مردم است و زبان سینما را برای حل مسائل مردم به کار می‌گیرند؛ اما متاسفانه جریان اصلی این نوع از سینما که حالا شمایل خود را هم تا حد زیادی یافته است، کاسبان دردهای مردم هستند که مشتریانی ثابت و همیشگی در داخل و خارج کشور دارند.

نگاه این جماعت به مشکلات مردم، توریستی و صنعتی است. تلخ‌تر آنکه بیشتر این افراد روزی از طبقه محروم و مستضعف جامعه بوده‌اند و روزگاری را گذرانده‌اند که با دست‌فروشی امور روزانه را سپری می‌کردند. اما حالا که در فصل بی‌مالیاتی، درآمدهای میلیاردی، ویلاهای آنتالیا و اقامت‌های رنگارنگ زیست می‌کنند، بی‌معرفت نسبت به گذشته خویش، از درد مردم کره می‌گیرند و استیک‌های خود را کنار سواحل ترکیه و آمریکا سرخ می‌کنند. آن‌ها مفهومی را دچار قلب ماهیت کرده‌اند که اولین بار امام به آن توجه کرد.

«هنر در مدرسه عشق، نشان‌دهنده نقاط کور و مبهم معضلات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و نظامی است. هنر در عرفان اسلامی، ترسیم روشن عدالت و شرافت و انصاف و تجسیم تلخ‌کامی گرسنگان مغضوب قدرت و پول است.»

هنرمندی که حافظ منافع لابی‌های ثروت و نظام سرمایه‌داری است و ارزش‌های خود را از آن‌ها وام می‌گیرد چگونه می‌تواند ز الوصفان را تصویر کند و صیقل‌دهنده اسلام فقرای دردمند، اسلام پابرهنگان و اسلام تازیانه‌خوردگان تاریخ تلخ و شرم‌آور محرومیت‌ها باشد؟

«هنر در جایگاه واقعی خود، تصویر ز الوصفانی است که از مکیدن خون فرهنگ اصیل اسلامی، فرهنگ عدالت و صفا، لذت می‌برند. تنها به هنری باید پرداخت که راه ستیز با جهان‌خواران ششرق و غرب، و در رأس آنان امریکا و شوروی را بیاموزد.»

ما برابر امام سرافکنده‌ایم. رویمان سیاه و دستمان خالی است. نسل تازه و قدیم انقلاب را حمیت و نهضتی باید، تانگه و اندیشه خمینی کبیر را در هنر، بازخوانی کنند و نصب‌العین قرار دهند. نهضتی که کژکار کردی‌های غم‌انگیز و تلخ‌شورای عالی انقلاب فرهنگی، دانشگاه‌ها، حوزه‌های علمیه و دیگر مدعیان و متولیان اسمی و رسمی را موزه عبرت کند و کار را با مردم به سرانجام رساند؛ نهضت هنر انقلاب اسلامی.

فستیوال فیلم فجر
38th FAJR FILM FESTIVAL
دوازدهم تا 11 Feb. 2020
بیست و دوم بهمن ماه ۱۳۹۸

سه کام جیبی این فیلم مثل دیگر آثار سالور مضمون اجتماعی دارد و تابستان امسال در تهران فیلمبرداری شده است. آخرین ساخته سامان سالور پیش از این فیلم «تمشک» بود که در سال ۹۲ تولید شد و باتوجه به تم خاصی که داشت، در زمان اکران با اقبال منتقدان مواجه شد.

قصیده گاو سفید جدیدترین ساخته بهتاش صناعی‌ها، یکی از فیلم‌های خاص روز اول است. اثری که طبق گفته کارگردانش، از فیلم قبلی که ساخته (احتمال باران اسیدی) حساس‌تر است و باتوجه به موضوع خاص و بکری که دارد ممکن است با حاشیه‌هایی همراه باشد.

تمام حواشی سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر بالاخره ختم به خیر شد!

الیه صالحی

جشنواره فیلم فجر امسال در حالی شروع شد که در یک ماه گذشته کشور شاهد وقایع تلخی بود. از شهادت سردار قاسم سلیمانی گرفته تا سقوط هواپیما و سیل در سیستان و بلوچستان باعث شد چندان حال مردم خوب نباشد و بیشتر از هر چیز در یک ماه گذشته تنش و اضطراب بر جامعه حکم فرما باشد. این وقایع دامن جشنواره فجر را هم گرفت. عده‌ای از سینماگران که بعضی از آنان برای جشنواره فیلم داشتند و در سال‌های قبل از این رویداد حمایت کرده بودند، امسال جشنواره را تحریم و اعلام کردند که چه به عنوان سینماگر و چه به عنوان مخاطب در این رویداد شرکت نخواهند کرد. امسال مدیریت امور و انجام کارهایی مانند برگزاری نشست، رونمایی از پوستر، انتخاب داور، ارائه کارت‌های خبرنگاری و برگزاری افتتاحیه هم نسبت به روال معمول سال‌های قبل متفاوت بود و به تأخیر افتاد. حتی زمزمه‌هایی در باره به تأخیر انداختن جشنواره هم شنیده می‌شد. برخی از صاحب نظران عقیده داشتند که همه این هاناوشی از حواشی پیش آمده برای سی و هشتمین جشنواره فجر و تلاش برگزار کنندگان برای مدیریت آن هاست.

امسال خبری از افتتاحیه نبود

افتتاحیه جشنواره رویداد باشکوهی است که هر سال به مناسبت آغاز جشنواره فیلم فجر برگزار می‌شود و بسیاری از اهالی هنر و رسانه در این مراسم شرکت می‌کنند، اما این مراسم هم امسال برگزار نشد تا تکمیل کننده تمام حواشی و اتفاقات مختص به جشنواره فیلم فجر امسال باشد.

ابراهیم داروغه‌زاده؛ دبیر جشنواره فیلم فجر، علت برگزار نشدن افتتاحیه را توجه به فضای عمومی جامعه و همدردی با خانواده‌های داغدار و حوادث تلخ اخیر اعلام کرده و گفت: «مقرر شده است تا به پیشنهاد اهالی سینما در یکی، دو روز قبل از آغاز نمایش آثار، به همراه هنرمندان و با حمایت شهرداری تهران که امسال حامی اصلی جشنواره فیلم فجر است، برای کمک و التیام بخشی به آسیب دیدگان مناطق سیل زده سفری به استان سیستان و بلوچستان انجام شود.»

این تصمیم از نظر بسیاری از اهالی رسانه و هنر با توجه به شرایط ویژه کشور اقدامی بجا بود و جزو نقاط قوت جشنواره امسال محسوب می‌شود.

کمپین بازگشت به برج میلاد بی نتیجه ماند

انتخاب محل برگزاری جشنواره برای اهالی رسانه نیز از دیگر موضوعات جشنواره امسال است؛ هر چند که این موضوع به امسال محدود نشده و از سال قبل مورد بحث است. تا پیش از این محل جشنواره سالن ۱۸۰۰ نفری برج میلاد بود که به دلیل جمعیت زیاد و شکل محدب و نامناسب بودن سالن برج میلاد برای نمایش فیلم، چندان مورد پسند نبود؛ اما پس از تغییر محل کاخ جشنواره به پردیس ملت هم نارضایتی‌ها ادامه داشت.

نداشتن پارکینگ از اساسی‌ترین مشکلاتی بود که اهالی رسانه سال گذشته

با آن مواجه شدند؛ مشکلی که امسال با تاسیس پارکینگ رفع شد. اما مشکل دیگر آنتن نداشتن خط تلفن و به خصوص اینترنت در این محل بود که برای خبرنگاران حاضر در آنجا مساله‌ای حیاتی به شمار می‌رفت؛ موضوعی که هنوز هم پابرجاست و بهبودی در آن حاصل نشده است.

موضوع سوم ظرفیت کمتر سالن‌های پردیس ملت نسبت به برج میلاد و مشکل فضا بود که امسال با تاسیس چند سالن جدید تلاش شد تا این مشکل هم رفع شود، اما مدتی قبل از شروع جشنواره امسال اهالی رسانه که همچنان از انتخاب محل ناراضی بودند، کمپینی برای برگرداندن کاخ جشنواره به برج میلاد راه انداختند. کمپینی که برای سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر بی نتیجه ماند و پردیس ملت به عنوان محل جشنواره انتخاب شد.

دلیل تأخیر در رونمایی از پوستر و برگزاری نشست خبری چه بود؟

بر خلاف سال‌های گذشته که تا یک هفته قبل از برگزاری جشنواره، نشست خبری آن برگزار و از پوستر رونمایی می‌شد، امسال نشست خبری روز پنجشنبه دهم بهمن ماه و تنها دو روز قبل از جشنواره برگزار و از پوستر جشنواره که طراح آن حمیدرضا بیدقی بود، رونمایی شد؛ اما این تأخیر در نشست و رونمایی از پوستر که خلاف روال هر ساله بود، باعث تعجب مخاطبان شد.

برخی این تأخیر را ناشی از تلاش برای مدیریت حواشی پیش آمده و انصراف طراح پوستر دانستند.

این نشست با حضور ابراهیم داروغه‌زاده؛ دبیر جشنواره و محمدرضا جوادی یگانه؛ معاون فرهنگی، هنری شهرداری تهران در پردیس سینمایی ملت برگزار شد. داروغه‌زاده در این نشست با اشاره به شهادت سردار سپهبد شهید قاسم

عدم برگزاری افتتاحیه و اهدا هزینه‌های آن به سیل زدگان سیستان و بلوچستان از نظر بسیاری از اهالی رسانه و هنر با توجه به شرایط ویژه کشور اقدامی بجا بود و جزو نقاط قوت جشنواره امسال محسوب می‌شود

سلیمانی و جان باختن مسافران در حادثه هواپیمای اوکراینی گفت: «عده‌ای با توجه به این اتفاق‌ها دوست نداشتند در جشنواره شرکت کنند اما تا الان همه سینماگران و فیلم‌ها در جشنواره شرکت دارند و امیدوارم سینما بتواند کمک کند تا مردم کنار هم باشند. این شعار جشنواره امسال است تا سینماگران هم با رسالت رسانه‌ای خود صدای مردم در دنیا باشند. جشنواره هم سعی خواهد کرد آیین‌های جشن خود را کم کند.»

در نهایت با وجود تمام کم و کاستی‌ها و تأخیرها در جشنواره فجر امسال، نباید تلاش‌های انجام شده برای اینکه این رویداد مانند هر سال برگزار شود را نادیده گرفت.

از طرفی با وجود مخالفت‌ها در این رابطه که فضای فعلی جامعه مناسب برگزاری جشنواره نیست، شاید به گفته داروغه‌زاده «سینما همان چیزی باشد که مردم نیاز دارند» و برگزاری جشنواره به روال معمول هر سال، حال مردم را بهتر کند.

SEPANTA

پیتا

۸۴۲۱۰

پهنای باند داریم تابانند

پهنای باند اینترنت سپتا

دم ازدها از نکات جالب توجه این فیلم می توان به حضور محمد کارت (کارگردان شنای پروانه) بعنوان مشاور فیلمنامه و کارگردان و بازیگردانی کار اشاره کرد. سعید کشاورز تاکنون فیلم‌های کوتاه «مادر»، «یک سالگی» و مستندهای «زیر حکم»، «فوق مارتن» و «این مرد نیچه نیست» را کارگردانی کرده است.

عامه پسند فیلم سهیل بیرقی، با بازی فاطمه معتمدآریا، باران کوثری و هوتن شکیبا ترکیبی از ستاره‌های دهه‌های مختلف سینما و سومین اثر از سه گانه او در خصوص زنان در جامعه است. فیلمنامه «عامه پسند» همچون دو اثر قبلی بیرقی توسط خود او نوشته شده و فضای آن نسبت به فیلم‌های «من» و «عرق سرد» متفاوت است.

بهتاش صناعی‌ها؛ کارگردان فیلم سینمایی «قصیده گاو سفید»:

من خودسانسوری نمی‌کنم

«قصیده گاو سفید»، یکی از فیلم‌های سودای سیمیرغ امسال است که با توجه به تیم سازنده‌اش در دسته کارهای هنری امسال قرار می‌گیرد. فیلمی به کارگردانی بهتاش صناعی‌ها که در کارنامه هنری‌اش حضور در جشنواره‌های داخلی و خارجی زیادی را تجربه کرده و با فیلم «احتمال باران اسیدی» در جشنواره سی و سوم فیلم فجر هم حضور موفقی داشته است. صناعی‌ها فیلم جدیدش را با یک گروه ۳۵ نفره، پیش تولیدی دوماهه و در چهل جلسه فیلمبرداری تولید کرده است و البته پیش از اینکه به این مرحله برسد، برای گرفتن پروانه ساخت، با چالش‌های زیادی مواجه شده است. در روزهایی که او در گیرودار آماده‌سازی نهایی فیلمش برای حضور در جشنواره بود، با این کارگردان جوان در خصوص تازه‌ترین اثرش، گفت و گو کردیم.

قصه فیلم «قصیده گاو سفید» چیست؟

این فیلم با اثر قبلی من دغدغه‌های مشترک دارد؛ قصه تنهایی آدم‌ها و پشتوانه بودن آن‌ها برای یکدیگر. با این تفاوت که این بار با یک درام پر تعلیق طرف هستیم که پیچیدگی‌های دراماتیک بیشتری نسبت به فیلم قبلی دارد. در این اثر سراغ موضوع حساس تر و متفاوت تری رفتیم و در درام آن کهن‌الگوهای عشق، مرگ، تقدیر و انتقام پررنگ هستند.

یکی از نکاتی که در آثار شما به چشم می‌خورد و برای خیلی‌ها از جمله خود من جالب است، انتخاب بازیگران فیلم‌های شماست. ترکیب بازیگران خیلی از کارگردان‌ها پر از اسم ستاره‌های سینماست، ولی حس می‌کنم شما وسواسی دارید که چنین ترکیب بازیگرانی نداشته باشید؛ درست است؟

بله. البته من مشکلی با کار کردن با سلبریتی‌ها و سوپرستارها ندارم، ولی حقیقت امر این است که هر قصه‌ای انتخاب بازیگران متفاوت و مخصوص به خودش را ایجاد می‌کند. ممکن است روزی در یک فیلمنامه کاراکتری داشته باشم که یک چهره شناخته شده هم بتواند آن را بازی کند، ولی اصولا تمایل من به سمت انتخاب غیر سوپرستارهاست؛ بازیگران خوبی که چهره‌های شناخته شده‌ای هم هستند ولی لزوما سوپرستار نیستند، چهره‌هایشان بکر تر است و پیش زمینه کمتری در ذهن مخاطب ایجاد کرده‌اند؛ این موضوع باعث می‌شود مخاطب بدون پیش زمینه ذهنی با شخصیت مواجه شود و خودش تصویر ذهنی از آن کاراکتر بسازد. به همین دلیل همیشه برای من جذاب تر بوده که سراغ سوپرستارها نروم.

ساخت «قصیده گاو سفید»، چه چالش‌هایی برای شما داشت؟

شما بگوئید چه چالش‌هایی نداشتم!

چطور؟

نسخه اول این فیلمنامه سال ۸۹ نوشته و قرار شد یک سال بعد از آن هم ساخته شود. اما الان ۸،۹ سال از آن زمان می‌گذرد و بزرگ‌ترین چالش پیدا کردن سرمایه برای فیلمنامه‌ای است که به نظر همه سرمایه گذاران، ساخته شدنش غیر ممکن است. برای همین سال‌ها طول کشیده که ما سرمایه گذاران راقانع کنیم که می‌شود سراغ این موضوعات هم رفت. از طرف دیگر مشکلات ممیزی هم سر جای خودش بوده و این ماجرا در سال‌های اخیر برای گرفتن مجوز ساخت، زمان و انرژی زیادی از ما گرفته است تا بتوانیم مسئولین راقانع کنیم که این فیلم اثر آسیب زنده‌ای نیست. ما جلسات طولانی با توضیحاتی طولانی داشتیم تا بگوئیم این فیلم اثری نیست که برای کسی، گروهی یا تفکری ضرری داشته باشد و خدا را شکر همه چیز به سرانجام رسید. ما توانستیم آدم‌های عاشق و همراهی را به عنوان سرمایه گذار کنارمان داشته باشیم و مجوزهای لازم برای ساخت کار را بگیریم.

با توجه به نکات ممیزی که خودتان هم بر آن تاکید کردید، پیش آمده که خودسانسوری هم بکنید تا گرفتار ممیزی و اصلاحیه نشوید؟

من اصولا خودسانسوری نمی‌کنم و اعتقادی به این اتفاق ندارم. در فیلم‌های قبلی‌ام هم (چه مستند و داستانی) این ماجرا مشخص است. خودسانسوری نمی‌کنم، چون هنرمند نباید این کار را بکند، اگر قرار است سانسوری اتفاق بیفتد، هنرمند نباید خودش دست به این کار بزند و لازم است صبر کند تا سانسورش بکنند. بعد از این اتفاق هم باید یک چکمه پولادین داشته باشد که برای کارش بجنگد. چرا باید تسلیم شود؟ هنرمند باید تمام آن چیزی را که فکر می‌کند درست است در فیلمش قرار دهد و برای تک‌تک آن‌ها بجنگد، چون به هر حال ما سال‌هاست خط قرمزهای فرهنگ و سینمای ایران را می‌شناسیم و این خط قرمزها قاعده مشخصی ندارد و خیلی اوقات تغییر می‌کند. هر کسی بسته به میزان تاثیر گذاری‌اش، کارش و شخصیتش می‌تواند این خط قرمزها را تغییر دهد.

فکر نمی‌کنید این موارد کار را با چالش مواجه می‌کند؟

اینکه به سراغ موضوعاتی بروم که تا به حال در مملکت من در مورد آن‌ها کار نشده، همیشه برای من چالش بوده است. فکر می‌کنم هر دو فیلم قبلی‌ام، چه «احتمال باران اسیدی» و چه «پیلماسی شکست‌ناپذیر آقای نادری» موضوعاتی داشتند که برای اولین بار در ایران راجع به آن‌ها فیلمی ساخته شده است. فیلم «قصیده گاو سفید» هم طبیعتا از این موضوع تبعیت می‌کند و دلم می‌خواهد روی موضوعاتی کار کنم که به آن‌ها پرداخته نشده است.

با توجه به نکاتی که گفتید، چقدر از نسخه نهایی فیلم دقیقا همان چیزی شد که از ابتدا به دنبالش بودید؟

بخش عمده‌ای از کار آن چیزی است که می‌خواستیم، ولی به هر حال در پروسه‌های مختلف یک جاهایی مجبور بودم انعطاف به خرج بدهم که فیلم به مرحله ساخت و نمایش برسد و فکر می‌کنم تمام فیلمسازان ما در مراحل مختلف کاری‌شان مجبورند این انعطاف را داشته باشند. ولی در کل نتیجه کار تا حدود زیادی به چیزی که در ذهن داشتیم و فیلمنامه‌ای که با مریم مقدم داشتیم، نزدیک است.

شما تجربه‌های خوبی در جشنواره‌های مختلف داخلی و خارجی دارید و معمولا فیلم‌هایتان با اقبال مواجه می‌شود. پیش بینی شما از این دوره چیست؟ فکر می‌کنید از «قصیده گاو سفید» هم استقبال می‌شود؟

راستش را بخواهید نمی‌دانم و خیلی هم به این موضوع فکر نمی‌کنم. نه اینکه اصولا بگویم جایزه برایم مهم نیست و... چون به نظرم این حرف خیلی بی‌ربطی است. هر هنرمند، پژوهشگر و دانشمندی که کاری انجام می‌دهد، دوست دارد تلاشی که می‌کند و زحمتی که می‌کشد دیده شود و من هم این موضوع برایم مهم است. دلم می‌خواهد مردم به سینما بیایند، فیلم را ببینند و آن تاثیری که می‌خواستیم با این فیلم و قصه روی مردم بگذارم، اتفاق بیفتد. برای همین از ابتدا به دنبال این بودم که فیلم‌ها و مستندهایم اول در کشور خودم نمایش داده شوند. به هر حال برنده شدن در جشنواره‌ها به سلیقه اعضای هیات داورای مربوط است و البته مصلحت‌هایی هم برای جایزه دادن وجود دارد و براساس

تمام این موارد خیلی امیدوی به سیمیرغ ندارم و خیلی به آن فکر نمی‌کنم. همین که این فیلم برای مردم پخش شود، برای من بهترین جایزه است.

فیلم‌رابه جشنواره‌های خارجی هم می‌فرستید؟

هنوز به این ماجرا فکر نکردیم، چون هدف اولمان این بود که فیلم را به جشنواره فجر برسانیم، ولی طبیعتا از آنجا به بعد به اقبال‌های بین‌المللی کار هم فکر می‌کنیم و می‌گذاریم فیلم شانسش را امتحان کند. پس بعد از جشنواره برای اکران‌های خارجی فیلم اقدام می‌کنیم.

از جشنواره که بگذریم، به بحث اکران عمومی می‌رسیم. فکر می‌کنید مردم با فیلم جدیدتان ارتباط می‌گیرند؟

از نظر موضوعی، کشش و جذابیت سینمایی شکی ندارم، ولی از آنجایی که مردم ما در این زمانه به شدت درگیر بازی‌های سوپر استاری هستند، این مساله مقداری آدم را انگران می‌کند که برای فیلمی که سوپر استار یا سلبریتی آنچنانی ندارد، قرار است چه اتفاقی بیفتد؟ البته حسم بر این است که موضوع، ریتم، تعلیق و جذابیت‌های بصری فیلم می‌تواند هر نوع مخاطبی (مخصوصا مخاطب عام) را جذب کند. برای همین به فروش فیلم امیدوارم، ولی از اول هم در روند فیلمسازی‌ام فتح گیشه هدفم نبوده است و به دنبال ساختن فیلم‌های گیشه‌ای و شکست ر کوردهای ۵ میلیاردی و ۱۰ میلیاردی و ۲۰ میلیاردی نیستیم. فکر می‌کنم فیلم‌های من به مرور زمان جا می‌افتند و جایگاه خودشان را پیدا می‌کنند. این فروش‌های شو که کننده چند هفته‌ای، بیشتر یک موج هستند که می‌آیند و می‌روند و هیچ کس با این فروش‌ها ماندگار نمی‌شود. ماندگاری یک اثر (نه فقط در سینما که در کل آثار هنری) به مرور زمان ثابت می‌شود، به همین دلیل من هم فکر می‌کنم این فیلم هم مثل فیلم قبلی، حتما به مرور زمان جایگاه خودش را پیدا خواهد کرد.

اینکه به سراغ موضوعاتی بروم که تا به حال در مملکت من در مورد آن‌ها کار نشده، همیشه برای من چالش بوده است و دلم می‌خواهد روی موضوعاتی کار کنم که به آن‌ها پرداخته نشده است.

آناتومی
یک
کارگردان

سامان سالور

محمد رضا جعفری

دانشگاه سوره کارگردانان صاحب سبک زیادی را پرورش و تحویل سینما داده است. سامان سالور یکی از این کارگردان هاست که در بروجرد به دنیا آمد و در رشته کارگردانی سینما فارغ التحصیل شد. سالور هم دوره تورج اصلانی است، کارش را با فیلم های کوتاه شروع کرد و کم کم خودش را در میان کارگردانان معناگرا معرفی کرد. حالا اما از ساخت اولین فیلم سالور؛ «ساکنین سرزمین سکوت» ۱۶ سال می گذرد و امسال در اوج پختگی با فیلم «سه کام حبس» در جشنواره حضور دارد. «سه کام حبس» هم مثل کارهای قبلی سالور حال و هوای مخصوص خود او را دارد. این کارگردان که در جشنواره های خارجی موفق تر بوده و در جشنواره های داخلی توفیق چندانی نداشته است امسال با فیلم جدیدش در بخش سودای سیمرغ رقابت می کند.

سکوت سیزده حبس

نقطه
عطف

۱۳۸۴

چند کیلو خرما
برای مراسم تدفین

نقطه
تغییر

۱۳۸۹

سیزده ۵۹

برنده جایزه

بالن طلایی و جایزه
تماشاگران جشنواره سه
قاره نانت برای «چند کیلو
خرما برای مراسم
تدفین»

برنده

جایزه ویژه
تماشاگران جشنواره
فیلم اسلوانی برای
«ساکنین سرزمین
سکوت»

برنده جایزه ویژه
جشنواره بین المللی
باتومی برای «تنهایی
تهران»

جایزه طلایی
جشنواره فونچال
پر تغال، برای فیلم
«تنهایی تهران»

برنده جایزه
ویژه هیات داوران از
جشنواره فیلم لوکارنو
برای فیلم «چند کیلو
خرما...»

بهترین
کارگردانی برای
«سیزده ۵۹»
از فستیوال
استپش

جایزه ویژه
هیات داوران برای
«ساکنین سرزمین
سکوت»

صعود ۳ ستاره

سالور در این مقطع
فیلم تحسین شده
«چند کیلو خرما
برای مراسم تدفین»
را به کارنامه خودش
اضافه کرد. فیلمی که جرقه آن در جوانی های استاد
زده شده بود و فضای جدیدی را وارد سینمای ایران
کرد. «چند کیلو خرما...» هم مثل فیلم اول سالور،

۱۳۸۴

صعود دو ستاره

اولین فیلم بلند
سامان سالور یک

۱۳۸۲

تیر و دو نشان بود.
«ساکنین سرزمین سکوت» نه تنها
ورودی او به جمع فیلمسازان ایرانی بود که با این
فیلم در چندین جشنواره خارجی شرکت کرد و
در سه تا از آنها برنده جوایزی شد.

سالور، کارگردان عجیبی است؛ فارغ از موضوعاتی که کار می کند و فضاهایی که مختص خود اوست و به نوعی جشنواره پسند فیلم می سازد. با این حال در جشنواره های داخلی به ندرت شرکت کرده که حتما دلایل خودش را داشته است. او انگار بدون برنامه ریزی فیلم می سازد. یک سال ۲ فیلم می سازد اما از آن طرف ۶ سال دستش به کار نمی رود. او در طول فعالیت ۱۶ ساله اش ۷ فیلم ساخته که هر کدام موضوعات مختلفی را برای مخاطب نمایش می دهند. بعد از انتقاداتی که طی سال های مختلف از جشنواره فیلم فجر داشت، امسال با فیلم «سه کام حبس» در بخش سودای سیمرغ حضور دارد.

جشنواره باز

سال شمار
کارنامه
فیلم سازی
سامان سالور

● بعد از اینکه فیلم را در کنار تماشاگران مختلف دیدیم پیشنهادهای دریافت کردیم مبنی بر اینکه قصه را جور دیگری ببندیم. ما یک سکانس دیگر را دوباره فیلمبرداری کردیم تا با حفظ معنا و تفکری که برای پایان بندی در نظر گرفته بودیم، آن را به شکل جذاب تری به مخاطب ارائه دهیم. حالا فیلم به شکل روان تری تمام می شود و ریتم بهتری دارد.

● در حال حاضر آن چیز که از هنر بری است سینمای ایران است!

● سینمای ما این روزها بدل به «لانه عنکبوت» و «خانه وحشت» شده و ما نیازمند یک انقلاب و دگردیسی در آن هستیم.

● جشنواره جهانی فجر جز هدر دادن بیت المال دستاوردی برای سینما ندارد. این جشنواره حیاط خلوت دوستان و آشنایان دست اندر کارانش شده است.

● به جای هزینه های هنگفت برای جشنواره جدید، از تولید در سینما حمایت کنید. در تمام جشنواره های معتبر فیلم های اول در بخش مجزا ارزیابی می شود نه جشنواره ای مستقل!

● استعدادیابی سینمای جوان ضعیف است. چرا با جابه جایی مدیران سیستم عملکردی انجمن باید تغییر کند؟

دیالوگ های برتر سامان سالور در طول سال ها فعالیت

فقط امیر فقط نوید!

● سینمای دفاع مقدس با توجه به مشکلات اخیر در این عرصه ضعف های فراوانی دارد که قابل ذکر نیست و من هم به دلایلی دیگر علاقه مند به ساخت فیلم نیستم.

● وجود برخی از مشکلات من را وادار به خداحافظی از سینما کرده و در جست و جوی شغلی آبرومندم.

● به دنبال شغلی هستم که افراد آن عرصه، آدم های بزرگ تری باشند و به جای رابطه اهل ضابطه باشند.

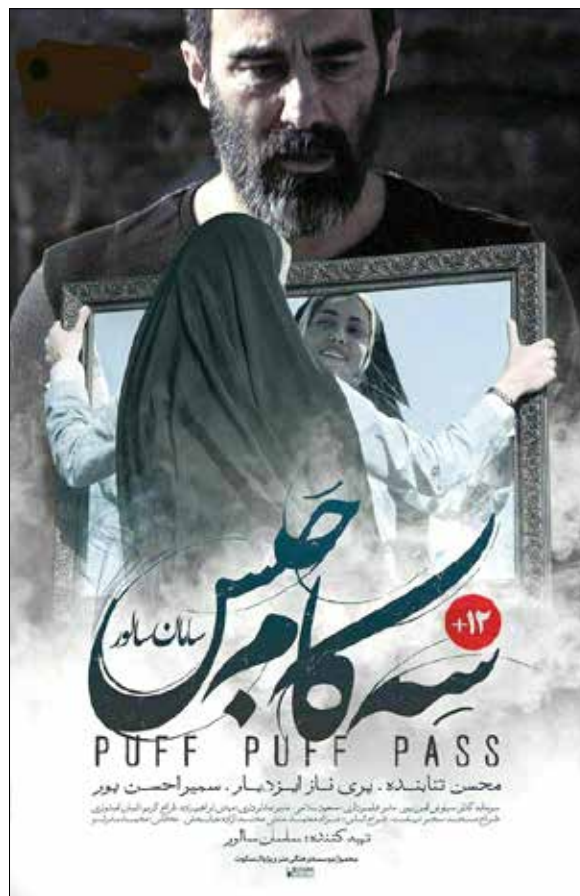
● فقط نوید محمدزاده و امیر جدیدی می توانند بار یک فیلم را به دوش بکشند.

● شاید باید فیلم سخیف ساخت که فروش برود.

● دوست ندارم به دانشگاه باز گردم. مگر آنکه به جای کلاس کم بهره علمی کلاس ها به شکل کار کارگاهی برگزار شود. ضمن آنکه فضاهای دانشگاهی عوض شده است.

● یک فیلم ساز باید ادبیات تا نقاشی را بداند. در بسیاری از کلاس های دانشگاهی سخت گیری ها شبیه به مدارس راهنمایی است. تجربه برای کسی اهمیتی ندارد.

● روی پرده آمدن بیشتر از ۳۰ عنوان فیلم، چیزی نیست. در اندازه ظرفیت های ما باشد. مگر ما چند سینما داریم که می توانیم در آن فیلم نمایش بدهیم؟

افتتاحیه با حبس

طبق کنداکتور جشنواره فیلم فجر، قرار است این رویداد هنری، با فیلم سامان سالور در روز دوازده بهمن افتتاح شود. این یعنی شروع جشنواره با یک فیلم اجتماعی که با توجه به آسایش قرار است نفس ها را در سینه حبس کند. «سه کام حبس» یک فیلم اجتماعی است که بر اساس شنیده ها، به یکی از مشکلات خانواده های ایرانی می پردازد. «سه کام حبس» از یک معضل بزرگ اجتماعی حرف می زند که خیلی از خانواده ها با آن درگیر هستند و ربطی به سطح سواد، فرهنگ و طبقه اجتماعی ندارد، یعنی ممکن است این اتفاق در هر خانه ای وجود داشته باشد. به نظرم نقطه قوت «سه کام حبس» فیلمنامه آن است چرا که قدرتمند و خوب است و ماحصل آن فیلمی شده که قابل دفاع است «ساسان سالور تهیه کننده فیلم با اظهاراتش دفاع کاملی را از فیلمی که برادرش آن را کارگردانی کرده، انجام می دهد. فیلم جدید سالور در سکوت کامل خبری فیلمبرداری شد و به موقع به جشنواره رسید. فیلمی که به عقیده ی بسیاری از شانس های اصلی کسب سیمرغ محسوب می شود. محسن تابنده، پریناز ایزدیار، علیرضا مهران، سمیرا حسن پور، متین ستوده، مریم بوبانی، محمود نظرعلیان و ... لیست بازیگران «سه کام حبس» را تشکیل می دهند.

صعود یا سقوط؟

بعد از فیلم ناموفق قبلی، سالور در مصاحبه هایی اعلام کرد که نمی خواهد در جشنواره فیلم فجر شرکت کند و شرکت هم نکرد. او همچنین هراز گاهی نسبت به ساز و کار اجرای جشنواره هم انتقاداتی می کرد. اما امسال فیلم «سه کام حبس» را راهی جشنواره فجر کرده است؛ فیلمی که به گواه نزدیکان کارگردان، فیلم خوش ساختی شده و شانس اصلی کسب سیمرغ به شمار می رود.

۱۳۹۸

خشتی

۴ سال بدون فعالیت نشان می دهد که سالور در انتخاب هایش وسواس دارد و سراغ هر موضوعی نمی رود. سال ۹۲ هم که او فیلم «تمشک» را ساخت عده ای همین موضوع را یادآوری کردند. او این بار روی یک موضوع حساس دست گذاشته بود و زوج های ناباور و ماجراهای رحم اجاره ای را به چالش کشیده بود. هر چند در نهایت از این فیلم استقبال چندانی نشد.

۱۳۹۲

پرکاری محسوب می شود. «آمین خواهیم گفت» و «سبزه ۵۹» دو فیلم متفاوتی بودند که در یک سال توسط سالور ساخته شدند. اولی با تیمی از بازیگران ناآشنا و برای هنر و تجربه ساخته شد که در بهمن ۹۴ به اکران درآمد. اما فیلم دوم مجموعه ای از بازیگران پر سر و صدای آن زمان را در خود داشت. «سبزه ۵۹» آن سال در ۵ بخش جشنواره کانیدی دریافت جوایز بود.

است که یکی مدعی حضور در جنگ است و دیگری مهندس مخابرات است که بیکار شده و روی پشت بام خانه ها ماهواره نصب می کنند. «ترانه تنهایی تهران» با همین داستان ساده، حرف های زیادی دارد و بعضی معضلات انسان امروز را نمایش می دهد.

صعود دو ستاره

برای کارگردانی که در کل زندگی هنری شانزده ساله اش فقط ۷ فیلم بلند ساخته است، ساخت دو فیلم سینمایی در سال

در چندین جشنواره خارجی برنده جوایزی شد. این فیلم همچنین در بخش بهترین فیلمنامه و کارگردانی جشن سالانه خانه سینما در سال ۸۵ کاندید شده بود.

خشتی

سالور که دیگر پای ثابت چند جشنواره و فستیوال خارجی شده بود و هر بار حضورش برای او جوایزی به همراه داشت، این بار هم با فیلم «ترانه تنهایی تهران» پا به عرصه رقابت گذاشت. فیلم داستان دو نصاب ماهواره

۱۳۸۷

۱۳۸۹

گفت و گو با محمود اربابی و رضا درستکار؛ دو تن از اعضای هیات انتخاب سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر:

فیلم خوب بساز و دیده شو

سی و هشتمین دوره از جشنواره فیلم فجر، از امروز آغاز می‌شود و دوستان سینما، فرصت این را دارند که نزدیک به ۱۵۰ اثر سینمایی، مستند و کوتاه را در این دوره از جشنواره ببینند؛ آثاری که همگی از فیلتر هیات انتخاب رد شدند و حالا در انتظار تماشاگرانی هستند که سالن‌های سینما را پر کنند. امسال هم طبق معمول هر سال، هیاتی متشکل از چهره‌های سینمایی، هنرمندان و مدیران در کنار هم نشستند و فیلم‌های حاضر در جشنواره سی و هشتم را انتخاب کردند. محمد احسانی، محمود اربابی، همایون اسعدیان، یلدا جبلی، رضا درستکار، سید محمود رضوی و حسین کریمی اعضای هفت نفره این هیات را تشکیل می‌دادند. در این میان ما با محمود اربابی، و رضا درستکار به عنوان نمایندگان هیات انتخاب گفت‌وگو کردیم تا ببینیم با چه فرمولی این آثار را انتخاب کردند، فرم فیلم‌ها و محتوایشان چه تاثیری در انتخاب‌ها داشتند و به نظرشان بهترین آثار جشنواره امسال، کدام فیلم‌ها هستند.

توجه برخی مخاطبان قرار می‌گیرند. اگر چه فیلم‌های دیگری هم بودند که می‌توانستند با مخاطب ارتباط بهتری داشته باشند، ولی ممکن است در جمع‌بندی هیات انتخاب رای لازم را نیاورده باشند. اگر چه آثار نهایی که حالا در فهرست مسابقه هستند، فیلم‌هایی بودند که می‌توانستند ارتباط خوبی با مخاطب برقرار کنند. به نظر بهتر است که انتخاب بهترین فیلم را به عهده مردم در بخش سیم‌رغ مردمی و هیات داوران بگذاریم.

درستکار: من یکی، دو جای دیگر هم گفتم، حس می‌کنم در این دوره که بیست و هشت فیلم به نمایش درمی‌آیند، حداقل ۱۰ فیلم ارزشمند هستند و ۵ فیلم هم سال‌ها در سینمای ما باقی می‌مانند و فکر می‌کنم این آمار خوبی برای جشنواره فجر است. دقیقاً نمی‌توانم یک فیلم را نام ببرم، ولی چهار، پنج فیلم، هنری‌تر، کامل‌تر و بهتر هستند.

■ **فکر می‌کنید سیم‌رغ بهترین کارگردانی به چه کسی می‌رسد؟**

اربابی: قطعاً همه این فیلم‌هایی که در بخش مسابقه هستند، به لحاظ کارگردانی واجد ارزش‌های قابل توجهی بوده‌اند که توسط ما هم انتخاب شده‌اند. ولی به نظر بهتر است این مساله را که کدام فیلم انتخاب می‌شود، به هیات داوران جشنواره بسپاریم. بعد از جشنواره می‌توانیم با نظر هیات داوران موافق باشیم یا نه، کما اینکه یک عده نیز می‌توانند با انتخاب‌های ما موافق باشند یا مخالفت کنند. برای من فیلمی که حرف جدیدی برای مخاطب داشته باشد ارزشمندتر است.

درستکار: اکثر فیلم‌های موفق امسال کارگردانی‌های خوبی هم دارند، اما باید به این موضوع اشاره کنم که ما در سینما به لحاظ فنی رشد کردیم ولی فکر می‌کنم هنوز دو اشکال بزرگ داریم، یکی فیلمنامه و دیگری کارگردانی که مشکلات اصلی سینمای ما هستند. اگر کارگردانی‌های ما، کارگردانی‌های خوبی باشد و فیلمنامه‌های بهتری داشته باشیم، سینمای بهتری هم خواهیم داشت. بخش مهمی از پیشرفت سینمای ما معطوف و مربوط به کارگردان است. ما باید در هر دوره از جشنواره قدم‌های رو به جلو برداریم و خیلی درگیر فیلم نباشیم. اشکال بزرگی که داریم این است که کارگردان زیاد داریم ولی کیفیت آثارشان پایین است و خیلی‌ها فیلم می‌سازند که فقط ساخته باشند، در حالی که این مساله در آینده، زندگی خودشان را هم تحت‌تاثیر قرار می‌دهد. در چنین شرایطی من یک کارگردان می‌شوم و بعداً نمی‌توانم کار کنم و رسماً یک کارگردان بیکار می‌مانم، خب این چه ارزشی دارد؟ فیلمسازی که دواثر کارگردانی کرده باشد و عملاً هیچ اثری از خود به جای نگذارد (که متأسفانه زیاد هم هستند) چه تاثیری در سینما دارد؟ کارگردان باید بتواند به زندگی هنری و سینمایی‌اش ادامه دهد. یعنی فیلم بسازد و اثرش را در چرخه درست سینما تبدیل به یک پدیده کند و از طریق گردش طبیعی سینما به حیات خودش ادامه دهد و در مدت کوتاهی فیلم بعدی‌اش را بسازد. کارگردانی که یکی، دو فیلم بسازد و دیگر خبری از او نباشد، به چه دردی می‌خورد؟ واقعا امیدوارم که این دو اشکال هرچه سریع‌تر برطرف شود.

واقعیت این است که ما شاید ۹ یا ۱۰ فیلم در بین آثار داشتیم که همه اعضای هیات انتخاب نظر خوبی در مورد آن‌ها داشتند

فیلم «تومان»، فیلمبرداری فوق‌العاده‌ای دارد و این تکنیک خیلی ما را به وجد آورد. فیلم، فیلم‌نویبی است جدیدی را هم می‌طلبیده و همین مساله باعث شد راجع به این اثر در هیات انتخاب زیاد بحث شود و شانس آن برای قرار گرفتن در فهرست نهایی بالا برود. پس تکنیک و تمام عناصر دخیل، مثل بازی خیلی خوب به کلیت کار کمک می‌کند. مثلاً یکی از فیلم‌ها که نامش را نمی‌آورم، به خاطر بازی خیلی خوب یکی از بازیگرانش این اقبال را پیدا کرد که در جشنواره به نمایش دربیاید.

فجر، سینمای ایران دیگر نمی‌تواند به لحاظ تکنیکی ابراز ناتوانی کند. نمی‌توان گفت که برای انتخاب آثار سهم متفاوتی برای فرم و محتوا قائل بودیم، اما به جرات می‌توانم بگویم فیلمی را ندیدم که به لحاظ تکنیکی قوی باشد، ولی به لحاظ محتوا کم ارزش. هر محتوایی با بهره‌برداری از بعد تکنیکی قوی معنا پیدا می‌کند و اغلب فیلم‌ها نیز واجد این ارزش بودند. من شخصاً آدم فرمالیستی نیستم و این‌گونه نیست که در مواجهه با آثار سینمایی صرفاً تحت‌تاثیر فرم قرار بگیرم، چون معتقدم فرم باید برای بیان ارزش‌های مهم فیلمساز به کار برود؛ اگر درست انتخاب شده باشد که جای خود را دارد و اگر غلط باشد با توجه به اینکه نقشش در بیان دیدگاه فیلمساز را از دست داده، دیگر واجد ارزش نیست.

درستکار: به عنوان یک منتقد همیشه به این نکته توجه می‌کنم که فیلم‌های سال جدید، چقدر نسبت به سال قبل پیشرفت کردند. این کمک می‌کند بپذیریم که یک فیلم باید نو و امروزی باشد، اما این مساله همه مسائل مدنظر برای داوری را پوشش نمی‌دهد. مثلاً فیلم «تومان»، فیلمبرداری فوق‌العاده‌ای دارد و این تکنیک خیلی ما را به وجد آورد. فیلم، فیلم‌نویبی است و فیلمبرداری جدیدی را هم می‌طلبیده و همین مساله باعث شد راجع به این اثر در هیات انتخاب زیاد بحث شود و شانس آن برای قرار گرفتن در فهرست نهایی بالا برود. پس تکنیک و تمام عناصر دخیل، مثل بازی خیلی خوب به کلیت کار کمک می‌کند. مثلاً یکی از فیلم‌ها که نامش را نمی‌آورم، به خاطر بازی خیلی خوب یکی از بازیگرانش این اقبال را پیدا کرد که در جشنواره به نمایش دربیاید.

■ **فیلمی بود که دوست داشتید در جشنواره باشد ولی انتخاب نشد؟**

اربابی: از نگاه هیات انتخاب بهترین فیلم‌هایی که نسبت به مجموعه آثار موثرتر بودند، در بخش مسابقه حضور دارند. من هم نسبت به برخی از این فیلم‌ها نظر نزدیک‌تری داشتم و نسبت به برخی دورتر. واقعیت این است که ما شاید ۹ یا ۱۰ فیلم در بین آثار داشتیم که همه اعضای هیات انتخاب نظر خوبی در مورد آن‌ها داشتند.

درستکار: فیلم «لتیان»، از معدود فیلم‌هایی بود که من دوست داشتم در فهرست نهایی باشد و در بخش مسابقه پذیرفته شود، ولی بنا به رای‌گیری‌هایی که شد، در بین فیلم‌های اول رای نیاورد و من دلم خیلی سوخت. فکر می‌کنم «لتیان» در اکران هم فیلم موفق خواهد بود. در بین فیلم‌های بخش مسابقه سودای سیم‌رغ هم یکی، دو فیلم را دوست داشتم در مسابقه نهایی هم ببینیم که این اتفاق نیفتاد.

■ **به نظر شما بهترین فیلم جشنواره امسال چه فیلمی است؟**

اربابی: واقعیت این است که همه این فیلم‌ها ارزشمند هستند و برایم سخت است که یک فیلم را انتخاب کنم. برخی در کنار محتوای خوب، به لحاظ اجرا و کارگردانی و ترکیب عوامل هم خیلی خوب بودند. یک سری از فیلم‌ها هم به نظر می‌رسید رای‌های کمتری می‌آورند، ولی آن‌ها نیز مطمئناً مورد

■ **از نظر شما مهم‌ترین ویژگی یک اثر برای انتخاب چه بود؟**

اربابی: نکات مهمی همچون ارتقای سینمای ایران، جذب مخاطبان سینمای ایران و سیاست‌گذاری سینمای ایران سه‌محور اساسی است که برای انتخاب فیلم‌ها موثر است. پس اگر اثری این مجموعه ویژگی‌ها را داشته باشد، یعنی واجد ارزش‌های فرهنگی و هنری تولید باشد، (تهیه‌کنندگی، کارگردانی، نویسندگی، بازیگری، موسیقی، طراحی صحنه و همه بخش‌هایی که جشنواره برای آن جایزه در نظر گرفته است) توانایی ارتباط گرفتن با مردم را داشته باشد و در راستای ارتقای سینمای ایران باشد، میزان موفقیت یا توفیقی که به دست می‌آورد بیشتر است. البته این‌گونه نیست که بگوییم این پنج ویژگی را در نظر می‌گیریم و هر فیلمی آن‌ها را داشت انتخاب می‌شود و هر فیلمی واجد این ویژگی‌ها نبود، آن را کنار می‌گذاریم. این انتخاب یک انتخاب نسبی است و این ویژگی‌ها می‌تواند بین صفر تا صد در یک اثر وجود داشته باشد. طبیعی است آنجا که تعداد فیلم‌های انتخاب شده نهایی می‌شود، آثاری که رتبه بالاتری دارند انتخاب می‌شوند. البته این به معنای این نیست که مابقی فیلم‌ها که انتخاب نشدند، واجد ارزش نیستند؛ بلکه پدیده نظام انتخاب فیلم‌های جشنواره این‌گونه بوده است.

درستکار: مهم‌ترین ویژگی که هر داوری در هر هیات داوری و هر عضوی در هیات انتخاب باید مدنظر داشته باشد، اصول کلی است؛ اصولی شامل زیبایی‌شناسی، ارزش‌های سینمایی، ارزش‌های مبتنی بر آثار سینمای ایران و آثاری که در آن سال با هم مقایسه می‌شوند. یعنی ما با هر هیات انتخاب دیگری در بازبینی فیلم‌های ارائه شده به جشنواره، در نسبت با خود این فیلم‌ها بهترین‌شان را انتخاب و به دبیر جشنواره معرفی کردیم که در بخش مسابقه با هم به رقابت بپردازند. هر کدام از این آثار باید درصدی از تمامی مواردی را که ذکر کردم شامل می‌شدند، یعنی اگر یک فیلم ارزش‌های سینمایی را احراز نکرده، مشکلاتی در زمینه منطق روایی داشته یا با مشکلاتی در زمینه تدوین یا هر عنصر دیگری که دخیل در سینماست مواجه بوده است، طبیعتاً مشکل بزرگی هم در داوری پیدا می‌کند. اما اگر بخواهم خیلی دقیق جواب بدهم، هر فیلمی که توانسته در بیان قصه و نوع بیان سینمایی فضای مناسب را به وجود بیاورد، وارد فهرست نهایی شده است.

■ **فرم تکنیکی و محتوای کار، هر کدام چه سهمی در انتخاب‌های شما داشتند؟**

اربابی: من از آن دسته نیستم که بین فرم و محتوا خیلی تفکیک قائل شوم، ضمن اینکه این اتفاق ممکن است در برخی از آثار بیفتد. اما اثری می‌تواند موفق و مفید باشد که فرم تکنیکی و محتوای آن با هم متناسب بوده و در سطح قابل قبولی باشند. وقتی ما یک کار را می‌بینیم خیلی سخت است که بخش‌هایی را جدا کنیم و بگوییم این بخش‌ها واجد ارزش‌های تکنیکی خوبی هستند، ولی محتوای خوبی ندارند، چون این در انتخاب اولیه نقش مهمی دارد. ولی به نظر می‌رسد بعد از چهل سال برگزاری جشنواره فیلم

مروری بر ۳۸ دوره طراحی پوستر جشنواره فیلم فجر

سی مرغ برای ۳۸ دوره!

یکی از مهم ترین بخش های هر فستیوال و جشنواره های پوستر آن است که به نوعی هویت دیداری آن رویداد هم محسوب می شود. این طرح ها به خاطر اهمیت بالایی که دارند، همواره محل نقد و نظر مخاطبان و همچنین عامل محک عوامل آن رویداد هستند. پوستر جشنواره فجر هم بخش جدانشدنی و جذاب این رویداد ملی است که هنرمندان زیادی را در طول این سال ها درگیر کرده است. همچنین طراحی این پوسترها به دلیل اینکه اکثر آن ها یادآور اتفاقات تاریخی یا بزرگداشت شخصیت ها بوده اند، گاهی از چارچوب جشنواره فیلم هم بیرون زده اند و خود به عنوان اثری مستقل مورد نقد و بررسی قرار گرفته اند. این پوسترها در طول ۳۸ دوره برگزاری، تغییر و تحولات و حواشی زیادی داشته اند؛ اتفاقاتی نظیر تغییر کلی المان ها و نشانه های بصری، طراحان مختلفی که تهیه پوستر به عهده آنان بوده است یا مفاهیمی که در دل این پوسترها نهفته است. حتی پوستر جشنواره امسال هم چه از نظر طراحی و چه از نظر زمان رونمایی از آن در حالی که کمتر از دو روز به شروع جشنواره مانده بود، حواشی زیادی ایجاد کرد. اما نکته مهم در مورد این پوسترها این است که به جز جشنواره ۳۴ و ۳۵، هیچ کدام از آن ها منشأ الهام طراحان بعدی نبوده و هر سال با ظاهری نو و بعضاً تغییر کلی آن همراه بوده است. در اینجا نگاهی به این تغییر و تحولات و ۳۸ پوستر جشنواره فجر و مسیر این آثار در سال های گذشته داشته ایم.

اکبر نبوی

مردم در یک همبستگی و همراهی شگفت‌انگیز با تحریم‌کنندگان جشنواره فیلم فجر در نیم ساعت آغاز پیش فروش بلیط‌های جشنواره، ۵۸ هزار بلیط خریدند.

افشاگر

آیا میدونستید بعد از ۳۷ سال، تازه امسال اولین سالیه ک جایزه #سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر رو توی ایران ساختن سال‌های قبل از خارج وارد میکردن. انصافاً این چی داشت، میبردن شوش و مولوی همون اول براشون میساختن دیگه!

سید محمد لواسانی

در فجر ۹۷، دردهای #مه‌دی شادمانی به اوج خود رسیده بود اما یک فیلم را در سینمای رسانه کنارمان بود. یکسال بعد، آوا و آراد شادمانی روی سن مراسم قرعه‌کشی سینمای رسانه جشنواره فیلم فجر رفتند و چشم خیلی از اصحاب رسانه و سینماگران را به یاد پدرشان تر کردند.

محسن دلیلی

دیشب از ترس اینکه مبدا پوستر جشنواره فیلم فجر که دست من بود و باید صبح می‌بردم پردیس سینمایی ملت برای رونمایی، تا صبح نخوابیدم. خواب بودما اما خواب نبودم. خلاصه الان از شدت خمیازه فکم درد می‌کنه.

علی رزاقی بهار

رفتار زننده دبیرخانه جشنواره فیلم فجر باعث شد که با وجود همه پیگیری‌ها و تلاش برای ایجاد همدلی متوجه بشویم این جشنواره یک رویداد ملی نیست. حالا مصمم‌تر از قبل از انصراف #گروه‌مجلات‌همشهری در خصوص پوشش چنین جشنواره‌ای می‌نویسیم.

سید محمد لواسانی

کارت متقاضیان سینمای رسانه جشنواره فیلم فجر طبق قاعده‌ی اعلام شده و گفت‌وگو با دبیران #همشهری- جوان و #همشهری ۲۴ بررسی و نتیجه آن اعلام شده. و جالب‌تر اینکه پیش و پس از این اعلام توپیتتری، به صورت حضوری تحویل گرفته شده است! لطفا اختلافات داخلی خودتان را به جشنواره فجر تعمیم ندهید!

مهندس خبرنگار

اون سلبریتی‌هایی که از حضور در جشنواره فیلم فجر انصراف داده بودن، با چه رویی میخوان بیان به جشنواره؟

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: حامد معالی مهربانی
تلفن: ۷۷۵۸۲۴۲۲-۶
فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵

www.rooznamehsaba.ir
rooznamehsaba
rooznamehsaba
t.me/rooznamehsaba
sms:02177582424

نشانی: خیابان آیت الله مدنی
کوچه خجسته منش، پلاک ۵
چاپ: خجسته نوین
توزیع: نشر گستر امروز

چند پلان خبر

معادی پیمان شکست؟ نشکست؟

یکی از موضوعات داغ نشست مطبوعاتی افتتاحیه جشنواره فیلم فجر حضور یا عدم حضور هنرمندان در جشنواره بود. پیمان معادی چند روز قبل در اینستاگرامش اعلام کرده بود که در جشنواره فجر شرکت نمی‌کند، اما حالا داروغه‌زاده؛ دبیر جشنواره سی و هشتم درباره حضور پیمان معادی حرف‌های جالبی می‌زند: «پیمان گفتند که در جشنواره شرکت نمی‌کنند و با صحبتی هم که شده احتمالاً برای نمایش فیلم به جشنواره می‌رسند، اما با این حال از آنجا که صاحب حقوقی فیلم تهیه‌کننده است نمی‌توان فیلمی را از داوری در هیچ بخشی تحریم کرد، مگر اینکه از طرف تهیه‌کننده نامه کتبی داده شود.»

«با سینما کنار هم هستیم»

به گزارش «سینماتیکت»، امسال در جشنواره فیلم فجر، ۵۴ سالن سینما پذیرای هنر دوستان و اهالی سینما هستند. اگر بخواهیم مقایسه‌ای میان میزان استقبال از جشنواره امسال و سال گذشته داشته باشیم، باید گفت که سال گذشته تعداد سینماهایی که فیلم‌های جشنواره را اکران کردند فقط ۲۲ سالن بوده است. نکته دیگر اینکه بلیت‌های سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر، طبق روال هر ساله روز ۳۰ دی ماه پیش‌فروش شد که آمار قبل توجهی بر جا گذاشت. طبق آمار سایت رسمی جشنواره فجر، در همان دقایق اولیه فروش بلیت، ۵۷۰۰ سری، یعنی پنجاه‌وهشت هزار بلیت فروخته شده است.

امسال سال سختی برای نگاه نو است

روح‌الله حجازی؛ یکی از داوران جشنواره فجر امسال است که در بخش نگاه نو داوری می‌کند. این کارگردان با پرتال رسمی جشنواره مصاحبه‌ای انجام داده و از سختی داوری این بخش در جشنواره امسال، اینطور خبر داده است: «با توجه به اینکه ۵ اثر به صورت مشترک در بخش نگاه نو و بخش سودای سیمرغ حضور دارند، امسال سال سختی است و به نظر من رقابت سختی حاکم است و فکر می‌کنم بخش نگاه نو چیزی کمتر از بخش مسابقه سینمای ایران ندارد، چرا که فیلم‌ها بسیار تخصصی و خوش ساخت هستند.»

«نقد سینما» با ایده‌های نو برای جشنواره

امسال هم مطابق هر سال چند برنامه تلویزیونی پوشش جشنواره را به عهده دارند. یکی از این برنامه‌ها «نقد سینما» است که در آستانه شروع جشنواره، گویا با تغییراتی اساسی روبه‌روست. شب گذشته آخرین قسمت برنامه تلویزیونی «نقد سینما» با حضور بهروز افخمی به روی آنتن رفت. یوسف بجاری؛ تهیه‌کننده این برنامه در گفت‌وگو با «صبا» ضمن اعلام این خبر گفت که نقد سینما در ایام جشنواره با نوآوری‌هایی همراه است. وی افزود: «بهروز افخمی به دلیل مشغله‌های شخصی دیگر در برنامه حضور ندارد و نقد سینما با چند میز تخصصی جدید، مثل نقد دانشجویی، میز مستند و کوتاه و... به روی آنتن می‌رود.»

محرمانه از جشنواره

لبفروشی و داستان لباس برخی بازیگران

رضاساکی
طنز پرداز

تا همین چند ساعت پیش هم برخی از دولت قبل، دولت فعلی و حتی برخی که ادعا می‌کردند از اعضای دولت بعد هستند، در پی گرفتن کارت جشنواره بودند. نمی‌دانم چرا برخی دوست دارند به هر قیمتی در کاخ رسانه جشنواره باشند؟ از اهل سیاست مصرتر، این فعالان مجازی هستند که فکر می‌کنند چون مثلاً ۲۰۰ کا فالوئر دارند، باید در کاخ رسانه باشند.

یکی‌شان همین یک ساعت پیش آمده بود و می‌گفت: «من به خاطر خودت‌ان می‌گویم. من اینجا باشم جشنواره‌تان بهتر دیده می‌شود.» یعنی اعتماد به نفسی را که این دوستان دارند. لئوناردودی کاپریویا ۴۰ میلیون فالوئر ندارد. از دیگر محرمانه‌های جشنواره فیلم فجر که البته دیگر محرمانه نیست، این است که برخی آقایان که کارت دارند با همسرشان و برخی خانم‌ها که کارت دارند با شوهرشان تشریف می‌آورند دم در وارد کاخ می‌کنند. جالب اینجاست که این افراد فیلم هم نمی‌بینند، یعنی همین که چند عکس در فضای جشنواره می‌گیرند برمی‌گردند خانه!

اصولاً اما کاخ برای خبرنگاران چیزی جز کار و درس ندارد. آن‌هایی که فکر می‌کنند خبرنگاران در طول جشنواره فیلم فجر عشق و حال می‌کنند، باید بدانند که خبرنگاران در طول این ۱۰ روز له می‌شوند. شاید باورتان نشود اما اگر در این ۱۰ روز برویم تقاطع نمایش لیو بفر و شیم، درآمد بیشتری خواهیم داشت تاخیر نگاری و روزنامه نگاری. آخرین محرمانه امروز درباره این است که برخی هنرمندان گرامی برای حضور در جشنواره اسپانسر دارند و اگر می‌بینید یک طوری لباس می‌پوشند، باید بدانید مجبورند.

حمیدرضا قربانی کارگردان مغز استخوان و خبر از انتخاب اولیه پارسا پیروز فر به جای بابک حمیدیان در نقش اول فیلمش.

صفحه رسمی فیلم «خوب، بد، جلف ۲» با انتشار پوستر این فیلم را به عنوان تنها کمدی جشنواره امسال معرفی کرد

محسن تنابنده، بازیگر سه کام جیس از حال و هوای «مجتبی» شخصیت این فیلم می‌گوید

نیکی کریمی در صفحه خود عکسی از جواد عزتی در فیلم آتابای پست کرده و از تلاش‌های این بازیگر که از شانس‌های کسب سیمرغ است تشکر کرد